

at Arbejdslønnen ikke trykkes ned under den, der i Praxis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet,

samt

2) af Hensyn til de mindre Arbejdsgivere paa dertil egnede Omraader saa vidt muligt at udbyde Arbejdet sagvis, gaar Tinget over til Dagsordenen.

Formanden (Clausen): Da Dagsordenen findes trykt i Slutningen af Betænkningen, skal jeg ikke gentage Uplæsningen. Jeg skal kun bemærke, at Forhandlingen nu drejer sig om det stillede Forslag til Dagsorden.

H. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Jeg skal i Anledning af den Stilling et æret Medlem (Bramsen) og jeg have taget til det foreliggende Forslag blot udtale et Par enkelte Ord, idet jeg i alt væsentligt kan henholde mig til den af os givne Forklaring i Betænkningen. Jeg skal, som sagt, blot med et Par Ord udtale, at Grunden, hvorfor vi ikke have kunnet slutte os til den øvrige Del af Udvalget i dens Indstillinger, er den, at vi ikke have kunnet blive overbeviste om, at der var nogen Grund til paa en vis Maade at sætte en Del af Samsundets Medlemmer uden for den almindelige Retsorden, hvilket jo aabenbart vil ske, ved at man opfordrer Regeringen til at træffe særlige Foranstaltninger for at paase, at disse enkelte Samsundsmedlemmer ikke bekræfter deres Arbejdere, idet de undlade at betale dem, hvad de ere pligtige at betale dem. Det har forekommet os, at en saa ekstraordinær Foranstaltning kun kunde motiveres og forsvares, hvis der forelaa Eksempler paa, at der virkelig var Trang til en saadan Foranstaltning, eller med andre Ord: hvis der virkelig forelaa et Antal Eksempler paa, at Entreprenørerne mer eller mindre hyppig havde gjort sig skyldig i Forhold, hvorved Arbejdere, som have været bestæftigede hos dem, ikke fik deres Betaling eller ikke fik den i rette Tid. Det er, som sagt, ikke for mig oplyst, at der foreligger saadanne Tilfælde i nogen som helst nærværdig Grad. Det vil jo erindres fra denne Sags 1ste Behandling her i Aar, at der af den højtærede Minister for offentlige Arbejder blev oplyst om, at han som Minister i et enkelt Tilfælde havde maattet træde til for at skaffe Betaling til nogle Arbejdere, som havde maattet vente, jeg tror i 14 Dage eller 3 Uger ud over den Tid, til hvilken de havde Ret til at forlange Betalingen erlagt. Noget andet

er der ikke oplyst for mig, og dette ene Tilfælde er efter min Overbevisning alt for ringe til, at man paa dette Grundlag kan tilraade Tinget at gøre en Henstilling til Regeringen om at træffe særlige Foranstaltninger for at forebygge lignende Tilfælde i Fremtiden. Dette angaar nærmest det første Punkt. — Hvad det andet angaar, anser jeg det for højt usandsynligt, at Regeringen overhovedet kan værdsætte det, der forlanges. Jeg anser det for højt usandsynligt, at Regeringen, selv med sin bedste Vilje, skulde kunne træffe Foranstaltninger imod, at Arbejdslønnen trykkes ned under den, der i Praxis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet. Udtrykkene ere jo meget svage og løse og vanskelige at faa fat paa. Det vil være overordentlig svært for Regeringen at konstatere, at netop her i det konkrete Tilfælde er Daglønnen trykket ned under det, som ved sædvanlig Praxis maa siges at være hjemlet. Thi de forskellige Jag have ikke alene deres særlige Arbejdspriser, men de forskellige Landsdele have jo paa mangfoldige Omraader deres særlige Arbejdspriser, og hvorledes Regeringen skulde kunne efterkomme en saadan Opfordring, har jeg ikke kunnet gøre mig klart, og jeg har til Dels af den Grund ikke kunnet være med til at støtte dette Krav til Regeringen. Hvad angaar det sidste Punkt, at man opfordrer Regeringen til med Hensyn til de mindre Arbejdsgivere paa dertil egnede Omraader saa vidt muligt at udbyde Arbejdet sagvis, skal jeg ganske vist erkende, at under visse Omstændigheder og i visse Jag kan det være hensigtsmæssigt, men i adskillige andre Jag vil det forvoldte en saadan Uro mellem de forskellige Jag og altsaa mellem de forskellige Entreprenører, at det vil medføre ikke ubetydelige Ulemper, og undertiden alvorlige Beskøftninger, hvis man vil gennemføre Tanken nogenlunde konsekvent. Jeg er ikke blind for, at der staar her: „paa dertil egnede Omraader“; men saa vidt jeg har kunnet følge Regeringens og navnlig den højtærede Minister for offentlige Arbejders Mening i saa Henseende, saa har han været og er netop for Tiden inde paa den Bane, at udbyde de Dele af offentlige Arbejder, som der overhovedet ret vel kan være Tale om, sagligt. Jeg sigter derved nærmest til Jærnbaneanlæg og lignende større Arbejder; der er man efterhaanden kommen fuldstændig bort fra Generalentrepriser og udbyder nu de forskellige Arter af Arbejder sagvis, om man vil kalde det saa. Og derfor kunde jeg i al Almindelighed ikke have noget imod, at man anmoder Regeringen om at gøre det, hvis det var nødven-